

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225202244
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2026:8225202244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., o zaplatenie 895,51 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 849,- eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 849,- eur od 21.12.2024 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 89,62 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.08.2025 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 895,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.12.2022 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 30.08.2022 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 849,- eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve tak, že kúpna cena tovaru bola 849,- eur, žalovaný pri podpise zmluvy nehradil žiadnu akontáciu, na celú kúpnu cenu bola mu poskytnutá pôžička - viazaný spotrebiteľský úver. Pôžičku mal žalovaný podľa tvrdenia v žalobe splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 30,80 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.108,80 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaný na vrátenie pôžičky nezaplatil žiadnu sumu a keďže porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 24.11.2022 ho žalobca vyzval listom – predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ho, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 20.12.2022 žalobca úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.12.2022 - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaný dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 895,51 eur. Podľa žalobcovho tvrdenia v žalobe, k zosplateniu došlo v súlade s článkom 9.2 zmluvných podmienok, po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Výzvou zo dňa 10.09.2025 súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval, aby v lehote 15 dní doplnil rozhodujúce skutočnosti a skutkové tvrdenia tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovaného, jeho schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a aby predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovaného.

4. Žalobca k výzve súdu sa vyjadril tak, že uviedol údaje z ktorých vychádzal pri prepočte schopnosti splácať úver, kde vychádzal z akceptovaného príjmu 410,90 eur. Uviedol, že vychádzal zo životného minima žiadateľa 234,42 eur, výdavkov 0,- eur, rodinných výdavkov fixných 234,42 eur, finančnej rezervy 145,68 eur. Podľa tvrdenia žalobcu, nakoľko výsledkom porovnania príjmov a výdavkov bola suma vyššia ako je výška schválenej splátky, žiadosť bola schválená. Poukázal na to, že žalovaný uviedol na žiadosti priemerný mesačný príjem 410,90 eur, ktorý bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne a že pre zistenie skutočných finančných nákladov žalovaného bol vykonaný dopyt do registra SRBI zo dňa 30.08.2022. Tvrdil, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval ho o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie poskytnutého úveru a nebola z jeho strany ani prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a dohodol so žalovaným nové podmienky splácania. Tiež poukázal na pasivitu žalovaného v spore.

5. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s vyjadrením žalobcu, prílohami k žalobe a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 17.12.2025, písomne nevyjadril.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.02.2026, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 27.01.2026 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy neoznačil ani nepredložil a zistil tento skutkový stav:

8. Žalovaný, ktorému žaloba bola riadne doručená, nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu o uzavretí zmluvy a poskytnutí mu tam uvedenej sumy peňažných prostriedkov, toto preto súd v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné. Z obsahu zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.08.2022 predloženej žalobcom (č. l. 16 až 18 spisu) súd zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 849,- eur za účelom úhrady kúpnej ceny za žalovaným kupovaný tovar - (Samsung Galaxy S22 128 GB). Kúpna cena tovaru bola 849,- eur, žalovaný z nej nehradil žiadnu akontáciu, na zaplatenie celej kúpnej ceny vo výške 849,- eur bol mu poskytnutý úver. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splatiť 36 mesačnými splátkami. V zmluve je uvedené, že splátky sú vo výške 30,80 eur, posledná splátka že je vo výške 30,33 eur a že splátky splatnými sú vždy k 20. dňu v mesiaci s prvou splátkou splatnou 20.09.2022, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma je 1.108,33 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 259,33 eur. Súčet žalovanému poskytnutej sumy 849,- eur a celkových nákladov spotrebiteľa 259,33 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma, t. j. sume 1.108,33 eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 20,28 %, s tým, že ide o sadzbu fixnú, ako RPMN je tam uvedené 20,24 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedené – prevod z účtu. Na spodnej časti formulára zmluvy je uvedené, že zmluva bola podpísaná dňa 30.08.2022.

9. Vo formulári zmluvy je v úvodnej časti obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že ten predkladal pri jej uzavretí ako doklady len občiansky preukaz. V zmluve je uvedené, že je slobodný, že nemá žiadne nezaopatrené dieťa, že býva vo vlastnom bývaní s hypotékou a že je zamestnaný na dobu neurčitú od 04/2022 s priemerným čistým príjmom 640,- eur. Žiaden priestor pre vyplnenie údajov o výške mesačných finančných výdavkov (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) a iných mesačných výdavkov žalovaného (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón, lieky) tam nie je a tieto údaje tam nie sú.

10. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo 21754315 predloženého žalobcom súd zistil, že je tam priestor pre zaznamenávanie dátumov a výšky úhrad splátok úveru žalovaným, pričom z neho vyplýva, že žalovaný na samotný úver nezaplatil žiadnu splátku. V prehľade je zaznamenané zosplatenie úveru dňa 20.12.2022. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému boli vyúčtované k zaplateniu aj „pokuty“ vo výške 170,82 eur, ktoré žalobca v žalobe si neuplatnil.

11. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 24.11.2022, ktorý podľa dokladu o doručovaní na rube č. I. 26 spisu žalovanému doručený bol dňa 02.01.2023, žalobca žalovanému oznámil, že na zmluve zo dňa 30.08.2022 číslo 21754315 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 92,40 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť, s tým, že ak do 14.12.2022 nedôjde k úhrade, bude oprávnený úver zosplatiť. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2022 žalobca žalovanému oznamoval, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz, s tým, že dlžná suma je 895,51 eur.

12. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Predmetom zmluvy, ako je to v nej aj výslovne uvedené, bolo dojednanie viazaného spotrebiteľského úveru, jednalo sa o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

13. Vzhľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinné od 5.12.2018 zaoberal sa súd najskôr otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy možno tu vymáhať, teda či nie je premlčané, pričom zistil, že premlčané nie je. Žalobe však nebolo možné vyhovieť v celom rozsahu, lebo podľa názoru súdu jednalo sa v danom prípade o bezúročný a bezpoplatkový úver.

14. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu ku dňu uzavretia zmluvy 30.08.2022 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 15 ods. 1 uvedeného zákona zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

16. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa).

17. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Podľa § 7 ods. 4 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

20. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 7 ods. 19 a 20 ZoSÚ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

23. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, 17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 7 ods. 28 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní príjmu spotrebiteľa na účely výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver zohľadňovať jeho očakávané zníženie, a to najmä z dôvodu očakávaného začatia poberania starobného dôchodku 17te) počas doby splácania úveru.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods.2 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 30.08.2022 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Výsledky vykonaného dokazovania priviedli súd v danom prípade k záveru, že je potrebné vychádzať z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to jednak s poukazom na § 11 ods. 1 (pre nesprávne uvedený údaj o RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. h/ ZoSÚ) a tiež z dôvodu podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. V zmysle danej právnej úpravy je totiž veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarcu jasne zafinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

29. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade veriteľ poskytol žalovanému úver napriek tomu, že nepreukázal, žeby mal náležite, teda s odbornou starostlivosťou preverenú výšku jeho výdavkov a rodinný stav. Žalobca predložil súdu prepočet schopnosti splácať úver u žalovaného, pri ktorom vychádzal z toho, že žalovaný je slobodný a nemá žiadne nezaopatrené dieťa, a preto vychádzal z výšky životného minima na jednu osobu (žalovaného) 234,42 eur, čím podľa žalobcu žalovaný vzhľadom na jeho akceptovaný príjem 410,90 eur bol dostatočne bonitný na splácanie úveru. Žalobca však neuviedol, nepreukázal, ale ani netvrdil, na základe čoho mal za to, že žalovaný je slobodný a nemá žiadne nezaopatrené dieťa. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy z ktorého by vyplývalo, že údaj o tom, že je slobodný a o nulovom počte nezaopatrených detí uviedol mu sám žalovaný (napríklad žiadosť o poskytnutie úveru vyplnená žalovaným a podobne). Vo svojom vyjadrení na výzve súdu síce poukazyval na „Žiadosť“, avšak žiadnu súdu nepredložil. Z dokladov predložených žalobcom absolútne nevyplýva, žeby žalovaný bol dopytovaný na svoj rodinný stav, počet detí a svoje výdavky. Žiadne také údaje v dokladoch predložených žalobcom nie sú. Keďže žalobca nepreukázal ani len dopyt na tieto údaje týkajúce sa rodinného stavu a výdavkov žalovaného, relevantné pre posúdenie bonity, je vylúčený záver o postupe veriteľa s odbornou starostlivosťou (k tomu podporne napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/10/2023, bod 11 odôvodnenia). K hodnovernosti údajov treba uviesť, že v zmluve v časti údajov o príjme je výslovne uvedené, že priemerný čistý mesačný príjem žalovaného je 640,- eur a naproti tomu sám žalobca uviedol, že vychádzal z akceptovaného príjmu len 410,90 eur, čo je podstatne menej ako deklarovaná suma. Aj vzhľadom na uvedené rozpory bolo mimoriadne dôležité preverenie deklarovaných údajov. Žalobca nepredložil žiadnu žiadosť o poskytnutie úveru alebo inú listinu z ktorých by vyplývalo, že dané údaje mu uviedol žalovaný, teda aby bolo overiteľné, že neboli zahrnuté do prepočtu len preto, aby mohol byť poskytnutý úver. Žalobca navyše predložil výsledky dopytu do SRBI, z ktorých vedel, že žalovaný mal 4 odmietnuté žiadosti o úver, preto bola mimoriadna odborná starostlivosť pri preverení bonity kľúčová. Pre súkromný subjekt je preverovanie rodinného stavu spotrebiteľa zaiste vo veľkej miere viazané na údaje poskytnuté mu k tomu samotným spotrebiteľom, práve preto však bolo kľúčové, aby žalobca preukázal, že sa na tieto údaje u žalovaného dopytoval a že údaj o nulovom počte nezaopatrených detí a o tom, že žalovaný je slobodný, teda

nemá žiadnu spoločne posudzovanú osobu pre účely aspoň relevantného údajov o životnom minime, ktorý je uvedený v zmluve pochádza od žalovaného a že nebol do zmluvy uvedený len preto, aby žalovanému úver mohol byť poskytnutý. Keďže to preukázané nebolo, nebola preukázaná náležitá odborná starostlivosť pri preverovaní výdavkovej zložky a rodinného stavu žalovaného. Hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom zákon v § 11 ods. 2 ZoSÚ za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nevykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019, najmä bod 17 odôvodnenia rozsudku).

30. Také posúdenie bonity, ako tu prezentoval žalobca, podľa zákona nestačí. Nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Podľa obsahu zmluvy veriteľ od žalovaného žiadne doklady o výdavkoch nežiadal. Vychádzanie len z príjmu a navyše nezohľadnenie vyživovacej povinnosti je vo vzťahu ku komplexnému posúdeniu bonity žalovaného nepostačujúce. Nebol produkovaný žalobcom jediný dôkaz o tom, že by preveril aj ďalšiu povinnú zložku, to jest výdavky žalovaného (nielen finančné). Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch. Povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver zaťažuje veriteľa (§ 7 ods. 1 ZoSÚ) a spotrebiteľ je povinný potrebné údaje veriteľovi poskytovať na žiadosť veriteľa (§ 7 ods. 2 ZoSÚ), preto žalobca mal preukázať, že skutočne žiadal údaje o výdavkoch žalovaného a že tieto aj náležite preveril. Zo žalobcom predložených listín nevyplýva, či a aké mal žalovaný výdavky. Žalobca vychádzal len z toho, či žalovaný má alebo nemá aktuálne iné úvery a splátky, ale neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o skúmanie ostatných výdavkov a rodinného stavu žalovaného pred uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Súd poukazuje v tejto súvislosti napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/30/2022, body 25 a nasl. odôvodnenia.

31. Žalobca ničím nepreukázal skúmanie rodinného stavu a iných ako finančných výdavkov žalovaného. Je preto namieste záver, že zo strany žalobcu išlo o povrchné, formálne skúmanie, lebo síce zisťoval akési údaje (príjem žalovaného a splátky iných úverov), ale v absolútne nedostatočnom rozsahu a navyše ich zjavne reálne vôbec nevyhodnocoval.

32. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoCsp/39/2022 „Nateraz žalobca síce zhromaždil o žalovanom isté množstvo informácií, tieto však dostatočne nevyhodnotil. Žalobca si na základe získaných informácií nateraz nemohol vytvoriť dostatočný obraz o platobnej schopnosti žalovaného, nakoľko vôbec nepoznal výšku jeho výdavkov. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy, čo sa v konečnom dôsledku aj v plnej miere naplnilo a žalovaný nebol schopný ďalej pôžičku splácať....Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Odvolací súd taktiež konštatuje, že žalobca nateraz neunesol dôkazné bremeno ani pokiaľ ide o skúmanie pravidelných výdavkov žalovaného pred uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov, nie je ani dostatočné. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.“

33. Súd v tejto súvislosti dodáva, že je síce pravdou, že spotrebiteľ je povinný podľa § 7 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z. z. poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver (čo tu žalobca ani nepreukázal že žiadal), to však nezbavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje preveriť, ako to vyplýva zo zákonného ustanovenia. Najvyšší súd Českej republiky a tiež Ústavný súd Českej republiky sa zaoberali výkladom tejto povinnosti veriteľa a dospeli k záveru, že je nedostatočné, ak veriteľ sa uspokojí len s prehlásením spotrebiteľa o jeho príjme alebo o osobných a majetkových pomeroch. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník uviedol si veriteľ aj overí (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20. marca 2019). Podobne aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019 sa s týmito závermi stotožnil a uviedol, že poskytovateľ úveru má jednoznačne povinnosť preveriť spotrebiteľovu schopnosť splatiť úver. Je možné poukázať zároveň aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C – 449/13 z 18. decembra 2014 vo veci Consumer Finance SA proti E. F.. Podľa tohto rozhodnutia poskytovateľ úveru má dôkazné bremeno posúdiť úveryschopnosť dlžníka spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, ktoré sú podložené dokladmi, tým má byť zabránené, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne. Žalobca napriek výzve súdu nepreukázal, že by postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanému, keďže súdu nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že overoval a zohľadnil akékoľvek výdavky žalovaného a jeho rodinný stav, a preto je súd toho názoru, že nastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ.

34. Preto súd uzavrel, že veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne príjmovú a výdavkovú zložku žalovaného, pokiaľ ide o ekonomický status žalovaného, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca ničím nepreukázal skúmanie výdavkov a rodinného stavu žalovaného. Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Bez zohľadnenia výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba vzájomným porovnaním príjmov a výdavkov je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa je potrebné považovať za úplne formalistické (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/136/2019). Opak žalobca nepreukázal.

35. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi vyslovenými Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016 v zmysle ktorých: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu beztoho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomeroch, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomeroch v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“

36. Súd dáva do pozornosti aj článok 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali

úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.6.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

37. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK), podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvolať dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

38. Súd v tu prejednáwanej veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 vety druhej zákona č. 129/2010 Z. z. v kontexte s § 7 ods. 1 citovaného zákona, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

39. Navyše medzi náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) a h) ZoSÚ aj uvedenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere správne uvedenie týchto náležitostí neobsahuje. Čo sa týka RPMN, v zmluve síce je uvedený údaj o RPMN (20,24 %), avšak vzhľadom na tam zároveň uvedenú výšku úrokovej sadzby (20,28 %), to znamená, že údaje (RPMN, celkové náklady spotrebiteľa) nie sú uvedené zrozumiteľne, určito a vzájomne si neodporujú, lebo ako výška ročnej úrokovej sadzby je tam uvedená hodnota 20,28 %, teda vyššia ako RPMN, a tak je zrejme, že nesprávne je uvedený buď údaj o RPMN alebo o ročnej úrokovej sadzbe, nakoľko tá logicky nemôže byť vyššia ako RPMN. Keďže dané údaje nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne, ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom - informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 – vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm. b) sankcionuje jednak neuvedenie RPMN vôbec (kam patrí logicky aj prípad, kedy je údaj o nej síce v zmluve uvedený, ale neurčito, nezrozumiteľne a vnútorne rozporne, teda v rozpore s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho sa naň hľadá, ako keby tam uvedený nebol vôbec, čo je tento prípad) a zároveň v zmysle d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo je iný prípad.

40. Ako už bolo uvedené, absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. d), e) g) až i), l) a p) znamená, že je tu ďalší dôvod, pre ktorý sa žalovanému poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný mal veriteľovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t. j. 849,- eur. Žalovaný v konaní nijako nespochybnil, že vyplatená bola mu suma 849,- eur, toto nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu súd má za nesporné a vzhľadom na to, že jednalo sa o viazaný úver na kúpu tovaru, niet pochyb, že úver bol mu vyplatený. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia

žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ neuhradil žiadnu sumu. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku žalobcu na úhradu úverovej istiny vo výške 849,- eur.

41. Vzhľadom na už uvedenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru preto súd z požadovanej sumy 895,51 eur žalobcovi priznal len čistú nevrátenú úverovú istinu vo výške 849,- eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

42. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 895,51 eur od 28.12.2022 do zaplatenia.

43. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovaného, od ktorého požadoval úrok z omeškania, na deň 28.12.2022 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov úver dňa 20.12.2022 po predchádzajúcom upozornení predžalobnou upomienkou zosplatnil.

48. Zosplatnenie tvrdené žalobcom tu nebolo platné, a preto naň súd neprihliadol. Nedôsledné skúmanie bonity dlžníka popísané vyššie tu totiž spôsobilo aj dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to ten, že nie je možné úver predčasne zosplatniť. Právny úkon žalobcu o zosplatnení bol preto v rozpore s týmto ustanovením a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka bol absolútne neplatný. Neplatný bol navyše aj preto, že upozornenie pred zosplatnením (predžalobná upomienka) ani Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahovali identifikáciu (konkretizáciu) splátky, pre ktorú malo dôjsť k zosplatneniu. K tomu súd poukazuje na to, že v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 bolo pod číslom 34/2025 publikované uznesenie Najvyššieho súdu z 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, podľa ktorého právnej vety bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

49. Vzhľadom k tomu, že úver súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný mal na tento úver zaplatiť veriteľovi len sumu poskytnutej istiny vo výške 849,- eur. Keďže nepochybne šlo o úver, ktorý sa mal splácať v mesačných splátkach od 20.09.2022 a výška mesačnej splátky bola jednoznačne a zrozumiteľne v zmluve dohodnutá v sume 30,80 eur, potom žalovaný úver (len vo výške reálne mu poskytnutej úverovej istiny) mal v skutočnosti splatiť v 28 splátkach (849,- eur : 30,80 eur), a teda poslednú splátku by hradil po 28 mesiacoch v mesiaci december 2024, konkrétne 20.12.2024. Keďže sa tak nestalo, dňa 21.12.2024 žalovaný už bol preukázateľne v omeškaní so zaplatením nevráteného zostatku úverovej istiny. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 21.12.2024 preukázateľne bol v omeškaní so zaplatením nevrátenej úverovej istiny vo výške 849,-eur a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 849,- eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 849,- eur od 21.12.2024 do zaplatenia. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcu nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do

omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol.

50. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, t. j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovanému bola žaloba riadne doručená, ten napriek výslovnej výzve súdu na vyjadrenie sa k nej nijako na ňu nereagoval, nevyjadril sa ani k samotnému nároku, ani k jeho splatnosti. Preto nebol dôvod na určenie inej ako základnej zákonnej trojdňovej lehoty na plnenie dlhu. Uvedené žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca, ako i žalovaný boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní.

XX. V danom prípade žalovaná suma činila 895,51 eur. Úspech žalobcu reprezentovaný prisúdenou sumou 849 eur činí úspech v rozsahu 94,81 %.

53. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 94,81 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 5,19 %.

54. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 5,19 % od úspechu žalobcu v rozsahu 94,81 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,62 %.

55. Postupujúc podľa § 255 ods. 2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v treťom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 89,62 %. Neboli žalovaným tvrdené a ani súdom zistené žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemala byť žalobcovi priznaná náhrada trov konania v uvedenom rozsahu.

56. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.